

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Bécsi hírek.

Budapest, július 18.

Az eilenzéki lapok nagyon is török a fejeiket azon, hogy Széll Kálmán csakugyan meglátogatta-e Kálnoky külügy minisztert, s ha igen, vajjon mit akart és mit végzett. Nos hát — mint Bécsből hiteles forrásból értesülünk — tény, hogy Széll ott járt Bécsben és hosszasan konferált a külügyérrel.

De nem konspiráltak és hogy Wekerle miniszterelnök hivatali utóda ki legyen, azt sem rendezték; nem szokása e két kitűnő államférfinak a hivatalon prókator szerepét játszani s hiábavaló kombinációkkal bajlódni, melyek nem aktuálisak. Már pedig kevésbé aktuálisat annál, hogy ki legyen a mostani magyar miniszterelnök utóda, gondolni sem lehet, különösen Széll Kálmánra nézve, a kinek ajánlata volt a döntő abban, hogy ő felsége éppen Wekerlére bizta a kabinetalakítást és nem egy másik államférfira. Midőn gróf Szapáry lemondása után Széll Kálmán magánkihallgatásra Bécsbe hivattott a királyhoz, tényleg az volt a szándék, hogy a parlamenti és kormányzati helyzetéről alkotott véleménye meghallgatása után ő lesz megbízva az új kabinet alakításával és világos előadásának meghallgatása után ez a szándék még erősebb lett; de Széll Kálmán maga kérte, hogy személye hagyassék ki a kombinációból és Wekerle kinevezésének üdvös voltát oly ékesen bizonyította, hogy a korona rögtön e mellett határozott, a nélkül, hogy más titkos tanácsosokat is meghallgatott volna, a kik már jelezve voltak, hogy esetleg szintén meghívják őket. Mi történt azóta, a miből az ellenzék jogosítva lenne azt a következtetést vonni, hogy Széll ma desavouálni, vagy éppen felváltani akarná Wekerlét? Talán az egyházpolitikai események? Ámde Széll az összes egyházpolitikai reformok leglényegesebb pontjára, a kötelező polgári házasságra nézve erősebben van kötve, mint bármely más magyar államférfi! Hiszen ő a hiteles örökös Deák Ferencz politikai hagyatékának, ő van megbízva a nemzet bölcse-

végrendeletének, annak a végrendeletnek végrehajtásával, melyet utolsó parlamenti beszédében fektetett le Deák és a melyben határozottan a kötelező polgári házasság intézménye mellett nyilatkozott. És tán aggályai keletkeztek a javaslat alakjára és szerkesztésére vonatkozólag, melyet a kormány e reform tárgyában beterjesztetni fog. Akkor a legbefolyásosabb magyar képviselőnek csak ki kell nyilatkoztatnia illetékes helyen esetleges aggályait és ellenjavaslatait és biztos, hogy változást teremt. Széll soha sem engedte magát politikai érdekek által arra indíttatni, hogy a saját meggyőződésével labdazzék. De hát mit csinált Széll Bécsben? kérde a kombinálni szerető ellenzék. Hiszen a tenyeren van a válasz. Nem egy eilenzéki hírlap tette közzé diadallal egy Magyarországon levő katonai parancsnokság magyar átíratát egy magyar hatósághoz és adózott érte elismeréssel a hadügyminisztériumnak? Mért ne jöhetett volna Széll, ki a delegációban ugyszólván személyesen jöttál érte, hogy a hadügyminisztérium a nyelvkérdésben teljesíteni fogja Magyarország jogcs kivánságait, azért Bécsbe, hogy önkényen vállalt obligója teljesen honoráltassék? Báró Bauer jelenleg szabadságon van, Széll tehát Kálnoky bonnes offices-ét vette igénybe, a ki elnöke a közös minisztériumnak, és így jött kell állnia hadügyminiszter kollégájáért. A míg ő felsége a hegyek közt és a tavak mellett időzik, nincs kabinetkérdés, és ha visszatér, akkor sem lesz az a kabinetkérdés, a mire a magyar ellenzék oly állhatatosan sandít. És Széll nem akar miniszter lenni.

A függetlenségi párt baja. Ugy a függetlenségi és 48-as pártban, mint az Eötvös-féle új pártban nagy a remény, hogy a kibékülés lehető lesz. A kiküldött békéltetőknaponta tárgyalnak, s nem tartják az egyesülés lehetőségét teljesen kizártnak.

Német katonai reform. A berlini lapok majdnem kivétel nélkül csak referáló cikkeket közölnek a katonai javaslat elfogadásáról. A „Kreuzzeitung“ így nyilatkozik: Most már túl vagyunk a válságon, a mely sokkal súlyosabb volt, mint a legtöbben vélték. Ha jobban végződött is, mint a hogy tartani lehetett tőle, a győzelem mégsem tekinthető oly sikernek, a mely véget vetne a nemzet biztonságáért vivendő további harcoknak.

Városi közgyűlés.

— július 18.

(X) A két legellenségesebb elem tegnap valószínűs orgiát ült. Csupa tüzről meg vízről tanácskoztak a városatyák, s mint az igen természetes, ha a tűz meg a víz egymásra talál, erős pezsgés volt a tanácsteremben hallható. Főleg a szellem pezsgett. Nem is csoda, mikor együtt volt a képviselők egész intelligenciája.

Eleinte komolyan indult az ülés. Az alispán erős hangú filippikája néma csendet szült. Hiszen igaza van, hiba történt a múltkor, s máskor is történt már. De azért ki tagadná, hogy a becskerek-i tüzoltóság már igen sok jót tett és sok ember hálátelt kebellet dicséri az ő működését. Aztán elvégre olyan nagy baj még sem esett. Éjnek idején, nyár közepén leeggett egy bolt, (mely biztosítva nem volt) köröskörül meg elloptak egy pár cipőt és három bundát. Hát mindezekért, no meg azért, hogy Verseczen mulattak, még ne haragudjunk derék tüzoltóinkra, kik akárhányszor életük és egészségük kockázatásával siettek bajban levő felebarátjaik segítségére. De azért jó eredményt szült az alispán kemény szava. Figyelmeztette a polgárságot, hogy az önkéntes tüzoltókon kívül olyanokra is van szükség, kik csakis ezen hivatásuknak élnek. Köszönet az alispánnak, hogy ezt tette. Megmutatta, hogy nem száraz bürokrata, ki csak azt látja ami az aktákban áll, hanem néz a saját szemével s szíve érzi a lakosság baját.

Mikor a pöczegődrök illatos temája is el volt tárgyalva, a humor szárnyai lassan-lassan elkezdtek csapkodni Rózsa Ignác szelleme egészen Nápolyig kalandozott, mikor az ovoda tetejét elkezdte festeni. Élénk színekkel ecsetelte a Becskerek és Nápoly közötti különbséget, annyira hogy Benkovich Misi, a legfiatalabb s leg-elegánsabb képviselő, hangosan sóhajtozott a szép signorák után, kik a tengerpart melletti egyenes tetőkről vígan szórják a puzikat, míg nálunk — mint szónok mondja — hat hónapon keresztül hó borítja az ovoda tetejét. (De kár, hogy a városi mérnökök mindjárt meghalnak, mielőtt egy-két bakot löttek). Kovách Ágost pedig tekintettel azon körülményre, hogy 8 fiskális azon vitakozott, vajjon kié az ovoda: a kincstáré, a nőegylet vagy a

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A rózsá hamva.

Egy reggel nagyon szentimentális hangulatban voltam, mivel azelőtt való este hallottam egy kedves románczot énekelni egy férjhez menendő fiatal hölgytől a zongora mellett, amely románcznak végső sorokban a pillangók leszállnak a rózsá szívére. S a kert, amelyben sétáltam, eléggé alkalmas volt arra, hogy engem egymagamban meghagyjon; nem volt itt semmi erdőség, semmi titkos árnyék. Virággyak kék, piros és sárga virágokkal, szépen meggerelyelt utakkal.

A júliusi nap aranyos álmában pazarul helyezett el a kertben mindent, ami definiálatlan lehetséges egy csokorban.

Egy röpködő lepke érintette Ernuszt s rajta hagyta nagyon finom porát.

— Fehér lepke, — mondtam — (a románczra való visszaemlékezés e vidám lényvel való beszélgetésre hangolt) fehér lepke, ne repülj el oly gyorsan, szálj le a levélre — a virág foglalkoztatna téged — s felelj arra, amit kérdezek.

A lepke leszállt a levélre.

— Halgatom — monda.

Miért is ne felcine, ha szólok hozzá?

— Könnyelmű kegyence a rózsák és liliumnak, — folytatám, mond meg nekem, honnan kapod azt a könnyű port, melyet szárnyaidról szórsz le, mialatt egyik virágkehelytől a

másikig repülsz? Csúpan nektek van lepkék olyan szárnyatok, melyekről fehérség hull alá, mint egy kendőző pamacsról.

A lepke így szólt:

— Kiváncsi!

Miután azonban nagyon jó kedvében volt, kegyes volt engemet megoktatni. Még is csak azt hiszem, sok dologról vehetnék tudomást, melyeket nem találunk a könyvekben s melyekről a tudósok mit sem tudnak, — ha gyakrabban társalognánk a bogarakkal.

*

Mikor Éva vörös hajával megszületett, tizenhat éven át — mostani nők nem késnek ennyire megismerkedni a világgal — megmaradt abban a mesés paradicsomban, mely ragyogott az élet és fiatalság tűzétől. De ő sokkal szebbnek érezte magát, mint minden szépség, mely őt körülvette; s mielőtt meglátták őt egy víz tükörében, minden lény és dolog irigyelték őt. Igen egyszerű volt az orosz lány sörénye, melyet ha megrázott, olyan volt, mint a lobogó láng, de Éva kibontott haja fényesebben tündöklött. Hogy az ég kék, lehetséges, hanem Éva szemei szebb azurt mutattak. Miért irigyelte volna a hattyút, midőn az ő vállai és karjai, — mintha élő hóval lettek volna formálva. Nagylelkűen szemlélte az új természetet, miközben így szólt:

Tagadhatatlanul szép . . . De hogyan? semmi több.

S aztán játszani kezdett; szeretett ugyanis a fa alatt ülni s finom ujjainak körmeit csókolgatni.

Hanem egy napon látott egy rózsát.

*

Ott volt előtte a rózsá, diadalmaskodó kesében inkább fehéresen, mint rózsaszínen csillogott. Kinyílt és úgy ragyogott, mint egy virág, amely csillaggá válik. — Ragyogott és fénylett, mint egy csillag, amelyből asszony lesz. Egy tigris, amely mellette elhaladt, — meghatottan könyezett . . .

Ekkor Éva nyugtalankodott. Belátta, hogy így örök életében vetélytársa lesz! Bármily szép volt ő, a rózsá nem volt csunyább nálánál. Illat illat ellenében, mosoly mosoly, bűbáj bűbáj ellenében — az itéletnapig tartó hiúságok szüntelen harcra fejlődtek ebből. Hiába kísérelnek meg szerelmes költők lelkes madrigalokban urnóiknek bebizonyítani, hogy a rózsá elmerült a küzedelben. Éva nem áltatta magát; a rózsá mindig meghazudtolná, dicsőteljesen, magasztosan; örökös megalázás volna az asszonyra, ha vetélytársnőjével összehasonlitanák.

Leirhatatlan szomorúság fogta el azt, ki az összes terményeket uralta s kinek csak egy virág mert ellentállani. Nem lelte kedvét többé abban, ha a patak visszatükrözte arcát, ha a hattyúk vígan hancuroztak a tavon; a hattyúk, amelyeknek pihéi nem voltak olyan fehérek, mint az ő bőre.

Megtörtént, hogy éjjel hosszant ábrándozott a köz ömbös csillagok előtt és órák hosszant ült egy fa alatt, anélkül hogy kis ujjá rózsás körmeit is megcsókolta volna.

Anyira szenvedett, hogy elhatározta, hogy

város-é, kijelentette, hogy ő most nem tudja: fiú-e vagy leány, mely nyilatkozat viharos derűtséget keltett. Még a polgármester is mosolygott s egészen elfelejtette a legkomolyabban rendreutasítani azt a közbeszólót, ki oda kiáltotta, hogy: Szakértőket! Nem kisebb derűtséget okozott Vukovics azon mondása, hogy elértük a célunkat, mert vizet (t. i. ártézi) nem kaptunk. Dr. Orsó, ki ezuttal (sajnos kivételesen) tevékeny részt vett a tanácskozásban, legnagyobb hatással a vízvezetékéről (Oppolczer Lajos dus vállalkozás reményében dörszöli a kezeit), vízhiányról és a furásokról beszélt, a mint egyáltalán az ártézi víz, mely miként a boszorkányok, nálunk nincsen, verte fel a legtöbb port. (Oh azok a paradoxák!) Nem felejtkezvén meg Szávits Sándor szűzbeszédjéről, ki igen ügyesen bebizonyította, mily szegényesek a tűzoltóság eszközei.

A teremben körülben 34° R hőség uralkodott s hat órákor már a polgármester leghevesebb csengetése sem volt képes a városatyákat az uszodától, cukrászdától és a sörházaktól visszatartani.

A közgyűlésről a következő tudósítást közöljük:

Elnök: Krsztics János.

Jegyző: Matjanovich György.

Jelen voltak: dr. Grandjean v. ügyész, Zachariás tanácsnok, Haidegger, Weiterschan és Menczer v. orvosok, Winter mérnök, Lindhof János, Benkovic Mihály, Oppolczer Lajos, Rósa Ignác, dr. Demkó Pál ifj., Stagelschmidt József id., Szávits Sándor, Mayer Rezső, dr. Brájjer Lajos, Steinitzer Géza, Weisz Izidor, Haidegger Odón, Sebastian János, dr. Gyorgyevits Milos, Napholz Ágost, Oldal Antal, Francz J. L., Mangold Hermann, Kovács Péter, Baaden Károly, Machalek János, Schmidt Antal, Benkóczy Illés, Delfel, Dékány, Poppovits Sándor, Rosner Antal, dr. Mangold Samu, Fein Fülöp, Laube Péter, Weisz Manó, Kelemen Mátyás, dr. Binder, Weiterschan, Anna János, Jeszenszky Nándor, Fuchs Sándor, dr. Orsó, Vukovics István, Liptay István, Kovács Ágost, Vécsey Béla, Menczer Lipót, Rédl Ferencz, Rigó István v. képviselők.

Elnöklő polgármester 3 órákor megnyitja az ülést s miután sem interpelláció, sem indítvány be nem jelentetett, a közgyűlés áttér a tárgysorozatra.

1. Az alispán rendelete a város tűzrendészeti ügyének rendezése tárgyában általános figyelmet keltett. Az alispán keményen ostromozza az ezen egylet belsejében dúló, hiúságon alapuló vizsályokat, rámutat az utolsó tűzvész alkalmával elkövetett szabálytalanságokra és mulasztásokra, valamint a rendszeren mutatkozó vízhiányra s azon óhajának ad kifejezést, hogy a város mielőbb szervezzen városi tűzoltó ágat.

Ifj. dr. Demkó Pál nem helyeselheti az alispán kemény vádjait, mert egy esetből következtet ezen egylet hosszú évi működésére. Ki-

megemissiti azt a virágot, mely kérdésessé tette páratlan szépségét. Ah, jól tudta, hogy egy holt rózsá nem jelenti az összes rózsák elpusztulását, minden nyár újra felfakasztaná őket, szegényére azoknak az ajkának, melyek nem oly rózsásak, mint a virág.

Eleinte arra gondolt, hogy ellenfelét széjjel tépi, széjjel harapja, lábaival a porba tiporja s aztán így piszkosan elcsunytva, áldozatul veti a forgó szélnek, mely arra száguld. Megfigyelte egyszer, mint esett egy sas a fülemülének, így akart ő is a rózsának rontani. De aztán más gyilkos eszközre határozta el magát. Száritott lombokból a pázsitra maglyát rakott, melyet egy Szt. János bogárka segítségével felgyújtott s mikor a lángok magásra felcsaptak, szétszedte a rózsát s a tűzbe dobta. Oh, mint reszkedtek, remegtek a gyengéd szirmok! Oh mily szomorú, mily iszonyatos volt ezt a rózsaszínű fehérséget, ezt az illatot, életet, ezt a sok kellemet elégni látni.

Végre a kialudt parázson nem maradt más, mint egy marék fehér por — a rózsá hamuja. S az asszony — ki már akkor is kegyetlen volt — önelégülten mosolygott.

Az éden pillangói között nagy volt a két-ségebesés. Szerették a rózsát, melyet az asszony gyűlt. Micsoda? Nincs többé? Nem pihenhetnek meg többé rezgő szirmaik; kiterjesztett szárnyaik nem simogathatják többé kiálló poródaikat? Mialatt a kegyetlen tett véghez ment, két-ségebesen röpöködtek a vesztőhely körül. Éva, teljesen elmerülve bosszújának művében, nem is vette őket észre. Most eltávozik az asszony diadalmas arczczal és a pillék iszonynyal nézik a hön szeretetnek halovány maradványait.

És mindegyik legalább azt akarja megmenteni, ami még lehetséges.

Mindnyájan vad tolongással nekiesnek a gyönyörteljes hamunak, hemperegtek benne, befódták magukat vele... És ez a finom futó por, mely azóta a pillangók szárnyait ellepi — a rózsá hamuja.

emeli, hogy az utóbbi tűzvész napján nem mulatni mentek a tűzoltók Versezre, hanem tanultni, mert tudták, hogy ott több jól szervezett tűzoltó egylet, nevezetesen Temesvár és Lugos, fogja bemutatni a gőzfecskendőt, melyet ők is be akarnak hozni. Mindazonáltal pártolja a városi tűzoltóság felállítását, de csak úgy, hogy mellette az önkéntes tűzoltó egylet is tovább működjék. (Élénk helyeslés.) Rósa Ignác és Stagelschmidt József felszólalásai után a közgyűlés ily értelemben határoz.

2. A megyei nyugdíjalap új épületéhez a pöczegödrot az ovoda kertjében kéri elhelyezhetni. Az állandó választmány elutasítandónak véleményezi a kérvényt. Hosszas vita után, melyben főleg az ügyvéd-képviselők fejtegették az ügy jogi oldalát, Rósa Ignác indítványa fogadtatik el, mely szerint a város átengedi az ovoda egész területét, ha a megye más alkalmas helyen ovodát épít a városnak.

3. Halavács miniszteri kiküldött véleménye alapján elhatároztatik, hogy a piacon tovább is furnak ártézi kutat 450 méterig.

4. A polgármester jelentése kapcsán az utolsó tüzestéről, elhatároztatik, hogy a város háza épületében kárt szenvedett üzleti helyiségek ideiglenesen kijavittatnak. Az új városháza építésének tanulmányozására egy bizottság küldetik ki. (Már közöltük. A szerk.)

6. Az egészségügyi bizottság ajánlja, hogy a t. h. é. v. közelében ásattassanak kutak, mint hogy ott igen jó ivóvíz van s onnan szivattyukkal vezetessék a városba. Tanulmányozás végett a mérnöknek adatok ki.

7. Junker György vállalkozó annak idején vállalkozott, hogy a Buzatéren 300 méterig ingyen fur ártézi kutat, azontul minden méterért 35 frtot kér. Lement 457 méterig s most kéri az ezért járó 4462 frt kifizetését. E körül hosszas vita keletkezett. Minthogy a helyszínen felvett jegyzőkönyvből nem tűnik ki, hogy Junker tényleg 457 méterig eszközölt furásokat, s ezt Vukovics mérnök külön véleménye is bizonyítja, dr. Orsó, Kovács Ágost, dr. Gyorgyevits, (ellene) Weisz Manó, Menczer Lipót, dr. Grandjean (mellette) felszólalás után elfogadtatik Rósa Ignác indítványa: hogy annyi méterért fizessen a város, amennyire Junker tényleg lement, ami megfelelne 3710 frtnak.

8. Az önkéntes tűzoltó egylet kérvénye egy gőzfecskendő beszerzése iránt. Ifj. dr. Demkó Pál melegen ajánlja a kérvényt. Rósa Ignác nem tartja célszerűnek. Szávits Sándor igen sürgősnek tartja a gőzfecskendő beszerzését, mert a tűzoltó egylet jelenleg csak két fecskendővel rendelkezik, ha egy véletlenül kárt szenved, akkor egész Becskerek tűzbiztonságáról egy fecskendő gondoskodik. A közgyűlés nagy többsége mindazonáltal elutasítja a tűzoltók kérvényét. E tárggyal kapcsolatban dr. Orsó hosszabb beszédben azon mizériával foglalkozik, mely tüzések alkalmával a víz merítésénél felmerül. Javasolja, hogy a városnak legalább négy részében szivattyus kutak állíttassanak fel, miáltal a víz hordó kocsi könnyen volnának megtölthetők. Rósa Ignác Orsóval egyetértőleg a vízvezeték kezdeményezését sürgeti, mit a közgyűlés egyhangulag el is fogad, e terv létesítését egy bizottságra bízván.

A közgyűlést ma folytatják.

HIREK.

— **Főherceg keresztelője.** Károly István főherceg újszülött fiát tegnap keresztelték meg Polában. A keresztapai tisztelet, a pápa képviseletében Albrecht Salvator főherceg, az újszülött anyjának testvére viselte. A keresztelést Flapp püspök végezte. Az újszülött főherceg a Leo, Károly, Mária, Cirill, Method nevet kapta.

— **A pancsovai polgármester.** A napokban közöltük, hogy Péter Pál pancsovai polgármesternek a királyi miniszteri fogalmazói címzet és jellegzet adományozott. Mint most értesülünk, a pancsovai polgármester otthagyja állását és a belügyminiszteriumban foglal el fogalmazói állást. Pancsováról már f. hó 29-én távozik. Péter Pál távozását, minthogy kilencz éven át ügybuzgón vezette a város ügyeit, mely sajnálattal fogadta a lakosság.

— **Uj állami tanítók.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az úrményházai állami elemi iskolához Nagy Gyulát rendes tanítónak és Hilberné Makk Krisztinát rendes tanító-nővé nevezte ki.

— **Érdekes lelet.** Tudva van, hogy városunk a középkor történelmében jelentékeny szerepet vitt vár volt, a melynek nyomait a főtér ma is magán viseli. Ez a vár egymásután változtatta urait, majd a török foglalta el, majd osztrák kézbe került, majd pedig királyi donatió útján jutott hatalmas olygarchák birtokába, épen úgy mint Törökbecse és Zalankemén vára. A török uralom végén pláne egy szultána birta, a ki itt lakott és az ozmán trónváltozás folytán kiesvén a szultán kegyeiből, nem térhetett többé

vissza minaretes Stambulba, itt is halt meg. Ugy mondják történetíróink, hogy holttestének ott kell eltemetve lennie a mai Váraljai-utca tájékán, a melynek egy része a bástyák védelmére szolgáló vizárok volt, a melybe a Béga vizét beeresztették s a melyen tul épült a maig is fennálló Monosztir, a melynek nem egyszer voltak előkelő basák és vojvodák a vendégei. Kétségtelen tehát, hogy a föld, a melyen járunk, történelmi emlékekkel van telve, s hogy a nagybecskereki vár környéke dúló csaták színhelye volt. Tegnap ezeknek a csatáknak emlékéből hozott napfényre a csakány egy csekély részt. A Német-utczában ugyanis most köveznek. E czélből hát lemélyítik a földet, a melynek sara évszázadok óta meglehetősen mély burkot vont az eltemetett emlékekre. Ásás közben aztán régi pénzek s nagymennyiségű embercsontok kerültek felszínre, nem csekély feltűnést keltve a németváros lakosai között, a kik mindenáron temető maradványait vélték látni a leletben. Pedig az a feltevés, hogy ott temető volt, már kizártnak látszik az által is, hogy a lelet alig néhány lábnyi mélységből került elő. Sokkal valóbszerű, hogy e leletben is a régi csaták emlékei rejlenek, a harcok a törökkel, tehát kétszáz év előtti idők maradványai. Városunknak mint várnak az egykori felvételek után fennmaradt képei szerint egyik loggiája a német város felé nyult ki, hihető tehát, hogy ott, ahol most békés polgárok üldögélnek estenden, takarós házacskák előtt a padokon, üzve helyi politikát, Brankovics György gróf idejében erős támadások folytak a vár ellen s halomra hullottak a daliák hollók zsákmányául. Mindenesetre érdekes volna városunkban ásásokat rendezni, de nem úgy, amint azt az ötlet magával hozza, hanem tervszerűen, kutatások alapján, hiszen megyénknek a millenium alkalmára megszavazott nagy összegű segélye talán lehetővé teszi, hogy az ünnepségek lezajlása után városunk legyen egy megyei-muzeum szék-helyévé, a hol a milleniumi kiállítás alkalmával bemutatott tárgyak elhelyezésre találnának és ennek a muzeumnak mindenesetre legérdekesebb darabjai volnának azok, amiket az ásó a történelmi multból felderít!

— **Evezős verseny.** A magyar evezős egyletek országos szövetsége és a „Torontál” egylet f. évi szeptember hó 17-én amateur evezős versenyt rendez Török-Becsén. A verseny sorrendjét és feltételeit legközelebb közöljük.

— **A szemétfuvarozás ügye.** Néhány hónappal ezelőtt akadt egy jámbor férfi, aki elhitte, hogy a nagybecskereki közönség fizetni is szeret és vállalkozott a város szeméjét kifuvározni. Hiszen a szemétben nem volt hiány, akadt bőségesen, akadt elég, csak olyan kevés ember akadt, aki fizetni is akart volna. A vége az lett, hogy a fuvarozó beszüntette a munkát s a közönségnek megmaradt ugyan a pénze, de megmaradt a szemete is. És ez utóbbi dolog — tekintettel a közeledő kolerára — fájdalmas, hogy így van.

— **A gyertyámosi konviktus.** Az 1893—94. iskola évre az intézetbe való felvételt illetőleg f. é. július hó 31-éig Gyertyámoson Röser Ádám intézeti elnöknel írásbelileg jelentkezhetni. A gondnokság határozata folytán a felveendő növendékek száma 60-ról 100-ra emeltetett és pedig: 60 növendéket havi 10 frtnyi és 40 növendéket havi 12 frtnyi ellátási költség mellett. — A gondnokság fentartja magának a jogot saját belátása szerint a növendéket az olcsóbb, vagy felemelt fizetési helyre felvenni, minek következtében a folyamodványban említendő, hogy a folyamodók a fenti intézkedéshez alkalmazkodni köteleességüknek elismerik.

A felvétel feltételei a következők:
1. Minden növendékért beiratási díj fejében 12 frt; egész évi (10 havi) eliatásért pedig 100 frt, illetve 120 frt havi előleges részletekben, továbbá orvosi gyógykezelésért és butorelhasználati díj fejében évi 3 frtot, mely 3 frt a felvételi értesítés után a felvételi díjjal egyidejűleg fizetendő az intézeti pénztárnál Gyertyámoson.
2. Minden az alább megnevezett ruházattal, eszközökkel és ágyneműkkel legyen ellátva:

a) egy téli és egy nyári öltözettel, b) 2 pár cipő vagy csizmával, c) 1 pár papuccsal, d) 6 drb inggel, e) 4 drb alsó nadrág, f) 6 drb zsebkendő, g) 2 drb asztali kendő, h) 4 drb törülköző, j) 6 pár kapca vagy harisnya, k) 1 drb ruhakefe, l) 1 drb fésű, m) 1 drb fényesítő, 1 mázoló és 1 sárkefe, n) 1 drb fogkefe, o) ágyneműk: 1 vánkös, 1 paplany és 2 drb lepedővel.

Megjegyzendő, hogy kalap vagy sapka helyett minden növendék az intézeti kucsmát viselni köteles, melyért csekély díj fizetendő.

Miután az intézet legfőbb czélja a magyar nyelv terjesztése, abba csak nem magyar ajku szülők gyermekei vétetnek fel és pedig Temes, Krassó-Szörény stb. megyékből is.

Miután 6 intézeti nevelőállás is betöltendő, felhívják mindazon tanulókat, kik felsőbb osztályokba járnak, kérvényeiket szintén július 31-ig az intézeti elnökhöz beküldeni.

Ingyenes ellátás mellett kötelesek a fiatal növendékekre felügyelni és magukat az intézeti alapszabálynak alávetni.

A kérvényhez az utolsó évi iskolai bizonyítvány, egészségi állapotról s újraoltásról szóló orvosi bizonyítvány, valamint 20 kros levélbélyeg csatolandó.

Véres verekedés. Mint lapunknak Nagy-Gájról sürgönyzik, Tuczakov Zsiva nagygáji lakost, Tuczakov Steván fejszével annyira megsértette, hogy élet és halál között lebeg.

A magyar nyelv terjedése. Pancsova város tanácsa felhívta az ottani községi iskolák igazgatóit, hogy hivatalos levelezéseiket és jelentéseiket jövőben mindenkor magyar nyelven szerkesszék.

Egy szövetkezet közgyűlése. A perlaszi új takarékos és előlégszövetkezet július hó 30-án délután 2 órakor a Grasznek-féle vendéglő helyiségeiben rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. egy ad hoc elnök választása; 2. három hitelesítő választása; 3. alaptervezet szerkesztése.

Postavizsgálat. Markesz Sebestyén temesvári postakerületi számfőnök szombaton és vasárnap a pancsovai posta- és táviratvizsgálatot megvizsgálta. Mindent a legpontosabb rendben talált.

Szélhámos paraszt. Nagykikindáról írják: Ezelőtt mintegy két hónappal beállított Angner János helybeli ügynökhez egy fiatal szerb paraszt, ki Bogoszavlyev Milosnak mondta magát, azon kérelemmel, hogy egy nagyobb kölcsönt szeretne fölvenni maga és anyja Jela nevében. Felmutatott egyúttal egy telekkönyvi kivonatot és egy kataszteri birtokívet. Az ügynök az okmányokat rendben találván, vállalkozott a kölcsön közvetítésére egy itteni pénzintézetnél. A fiatal ember azonban azon óhajának adott kifejezést, hogy jobban szeretné, ha a kölcsönt valamelyik vidéki pénzintézetnél eszközölné ki, miután fiatal kezdő gazda, nem akarná, hogy köztudomásra jusson adóssága. Erre aztán Angner a fiatal paraszttal Nákófalvára utazott, s az ottani takarékpénztárnál csakugyan megkötötték a kölcsönügylet olyképp, hogy egyelőre 200 frtot kap kézhez Bogoszavlyev, a többi pedig csak akkor folyósíttatik, ha a birtokot terhelő kevés terhekről a törleszt kieszközölte. Bogoszavlyev a 200 forintot zsebre vágva s eltávozott azzal, hogy a törleszt nyomban eszközöltetni fogja. Azóta két hónap múlt el: a pénzintézetnek feltűnt, hogy a fiatal paraszt sűrűn megfordult az ügyintézőnél, s annyira sürgősnek mondott kölcsönügyet nem sürgetik többé. Levelet intézett tehát Bogoszavlyev Miloshoz. Az igazi Bogoszavlyev Milos azonban kijelentette, hogy ő a kölcsönről nem tud semmit, s hogy valószínűleg az intézet valami szélhámos csalónak ült fel. A megkárosított intézet, a furfangos csaló ellen feljelentést tett.

Irodalom és művészet.

* Egyre érdekesebb tartalommal és vonzóbb illusztrációkkal jelen meg a „Képes Családi Lapok”-nak minden száma. A 27-ik szám e tekintetben a legsikerültebbek egyike, melynek közleményei a legjobb és újabb írók tollából erednek. Boross Mihály e jeles veterán költeményt írt; Tölgyesi Mihály egy életképet közöl; Mártonffy Imre egy vig beszélylyel járult hozzá a tartalom becsének emeléséhez. Igen érdekes Becsky László amerikai elbeszélése is, mely az amerikai proleárokat megkapó közvetlenséggel festi. A „Hölgyek Lapja” című melléklet divatot s a hölgyek szórakoztatására czélzó egyéb közleményeket tartalmaz. Illusztrációi igen szépek. Szóval a lap mind beltartalom, mind kiállítás tekintetében a közönség igényeit mindenképen kielégíti és mégis a legjutányosabb folyóirat, melyet készséggel ajánlunk olvasóink figyelmébe. Kiadóhivatal V. Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar kir. államvasutak.

(IV. pótlék életbeléptetése a m. kir. államvasutak vonalain érvényes helyi árudíjzabáshoz II. rész.) A m. kir. államvasutak vonalain 1892. évi február hó 1-től érvényes helyi árudíjzabáshoz (II. rész). 1893. évi szeptember hó 1-én a IV. pótlék lép hatályba. Ezen pótlék által széná, szalma és szecska árucikkek az I. kivételes díjzabásból kiküszöböltenek, ezen árucikkek után tehát a fenti naptól kezdve a rendes díjtételek számíttatnak. Budapest, 1893. július hó 13-án. — Az igazgatóság. Utánnomat nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

(Osztrák magyar vasuti kötelek. II. pótlék életbeléptetése a díjzabás III. rész 1. füzetéhez.) Az osztrák-magyar vasuti kötelek díjzabás, gabonaküldemények szállítására vonatkozó III. a

rész 1. füzetéhez, f. é. július hó 1-én a II. pótlék lépett hatályba, mely új állomások felvételét, a díjzabási határozmányok módosítását, díjtételek megváltoztatását és helyesbítéseket tartalmaz. Példányok a köteleki igazgatóságoknál megszereshetők. — Budapest, 1893. július hó 9-én. A magyar kir. államvasutak igazgatósága, egy szermind a köteleki vasutak nevében is. Az igazgatóság. (Utánnomat nem díjaztatik.)

Táviratok.

Minisztertanács.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A minisztertanács, mely szombaton vette kezdetét, több napig fog tartani. A minisztertanács részint a jövő évi állami költségvetéssel, részint az új törvényjavaslatokkal és főként a családi jog kodifikációjáról szóló törvényjavaslattal foglalkozik.

A miniszter diplomája.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kolozsvári tudomány egyetem küldöttsége tegnap délelőtt adta át gróf Csáky Albin miniszternek a diplomát, melylyel a kolozsvári egyetem tudorává nyilvánítják. Óváry kolozsvári egyetemi rektor igen szép beszédben fejtegette, hogy őket a kitüntetés adásában nem politikai, hanem tudományos érdekek vezérelték. Csáky miniszter válaszában megköszönte a kitüntetést és kijelentette, hogy arra büszke, mert olyanoktól nyerte, a kiknek a szava előtte is súlylyal bír.

A függetlenségi pártból.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A függetlenségi és 48-as pártból, valamint a 48-as néppártból kiküldött bizottság tegnap este ismét tárgyalta a kibékülés, és a pártba való visszatérés módjait. Ez alkalommal elfogadták az Eötvös-féle frakció által kívánt azon kijelentést, hogy a függetlenségi párt belügyeibe más párt semmiféle befolyást nem gyakorolhat. Eötvösök kijelentették, hogy az egyházpolitikai kérdéseket, illetőleg nem szeretnék a pártkérdés felvetését. Kiki szavazzon meggyőződése szerint, s ha lesznek is olyanok, akik a reformokat nem fogadják el, azért megmaradhatnak a párt kebelében. A párt tagjai közül azonban senkinek sem szabad a reformok ellen agitálni.

Párbajhírek.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Vásonkeő ügyből keletkezett affaire napról-napra bonyolalmasabb. Várady Károly és Sik Sándor, akik Polónyi segédei voltak, provokálták Károlyi Gábor és Sturmman György országgyűlési képviselőket. Várady és Sik segédei Zichy Hermann gróf és Pázmándy Dénes, míg Károlyi és Sturmmané: Herman Ottó és Beniczky. Ez utóbbiak nem engedték felüket megverekedni, és kijelentették, hogy a felek közt párbajnak csak akkor lesz helye, ha a Polónyi-Eötvös-ügy már tisztázva lesz, ha a becsületbíróság Polónyit párbajképesnek mondja ki, ha tehát kiderült, hogy Károlyi és Sturmman valótlant állítottak. — Egy másik párbaj-ügy nyert ma befejezést. A „Magyar Ujság” tárczarovatában ugyanis egy oly közlemény jelent meg, mely Eberling Amáliára, dr. Ádám Géza nejeire sértő dolgokat tartalmazott. A tárczát Satanella álnév alatt Spiegel Arabella írta. Dr. Ádám provokálta Kende Zsigmondot, a lap felelős szerkesztőjét s ma történt meg a párbaj. Kardpárbaj volt, amelyben Ádám a karján súlyosan megsértült, míg Kende sértetlen maradt.

A „Tribuna” híre.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A nagyszabású „Tribuna” kijelenti, hogy az e hó 23. napján Nagyszabásban megtartandó gyűlés nemcsak a Magyar-arab zágban lakó román nép sorsára lesz döntő, hanem meg fogja változtatni a monarchia politikáját is.

Szerencsétlenség a vaskapunál.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) A vaskapunál folyó munkálatoknál tegnap szerencsétlenség történt. Egy csolnak felborult és hir szerint tizenkét ember veszett a Dunába.

Háborus hírek.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rió de Janeiróból érkezett hírek szerint Rió Grandából oda az a hivatalos távirati jelentés érkezett, hogy az ostromállapotot Rió Grand városban megszüntették.

Francia-sziámi viszály.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Saigoonból jelentik: A sziámiak hatalmukba kerítették a „Jean Baptiste Say” francia gőzöst s kifosztották és elsüllyesztették. A legénységet bántalmazták és Bangkokban szállították partra. A tengerészgyalogság elfoglalta a Donthae és Taphum erődöket a Mekong felső vidékén. A francziák vesztesége hat halott és sebesült; a sziámiak vesztesége jelentékeny.

Általános sztrájk.

Budapest, július 18. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból érkezett hírek szerint a munkás szindikátusok kongresszusa elhatározta az általános sztrájkot, mely október elején veszi kezdetét.

Nyilttér.*

Tekintetes szerkesztő ur!

Schweiger Zsigmond ur, nem a saját érdekében, hanem emberszeretetből indítva, kérést intéz hozzám becses lapjának utolsó számában, miért kértem a tényleges szolgálatban álló katonától bizonyos díjakat. Eme kérdésre rövid feleletet volna: mert az illető kérdezte, mennyit fizessen? és én — ki másnak teendőit, mint helyettes végeztem — kötelességemnek tartottam ama bizonyos hivataloknak szerződésileg és szabályzatilag biztosított díjakat kéri. De miután fentnevezett ur felszólamlásának mérges fullánkja is van, bátor vagyok a tekintetes szerkesztő urat kéri, hogy a könnyen felizgatható közvélemény tájékoztatása végett feleletemet, ha akaratom ellenére kissé hosszúra terjedne is, becses lapjában közzétenni sziveskedjék.

Hitközségünk szabályzata és közgyűlési határozat szerint anyakönyvi kerületünknek minden tagja, a ki legcsekélyebb pótdóval a közös intézmények fentartásához járul, nem fizet semmiféle díjat az anyakönyvvezésért és anyakönyvi kivonatok kiszolgáltatásáért; de a kerületünkhöz nem tartozók, tehát adót nem fizetők, kötelesek a főbbi urnak szerződésileg biztosított díjakat lefizetni.

A sérelmesnek talált eset most már a következő: Az a bizonyos, szolgálatban álló katona, Neuhut Károly ur temesvári esendörmeister, az anyakönyvvezési esetet bejelentette és az anyakönyvi kivonat kiállítását kívánta. E kivánságnak eleget tettem és miután az illető kérdezte, hogy mit fizessen, kötelességem volt vele a stipulált díjakat tudatni. Az őrmester ur minden megjegyzés nélkül lefizette a díjakat s távolról sem sejtette velem, hogy ő azokat sokalja vagy az ingyen kiszolgáltatást igényli, — nekem pedig — másnak kárára — nagylelkűséget tanúsítani nem szabad. A mi Schweiger ur rossz viczeit illeti, azokra nem is hederitek. De nem hagyhatom figyelmen kívül jurisprudenziáját, mert szerinte minden hivatalos használatra szükséges ügyirat ingyen kiszolgáltatandó. Ezt jó tudni. Én eddig úgy tudtam, hogy a hatóság kívánságra kell hivatalból az anyakönyvi kivonatokot kiszolgáltatni.

A mi pedig az emberséges eljárást illeti, no azzal Sch. ur ne törődjék. Biztosíthatom, hogy ha ő vagy a tényleges szolgálatban álló katona — szegénységre hivatkozva — a díjak elengedését kérte volna, én — bár mint már fent említettem, hozzá jogom nincs — az utólagos jóváhagyás reményében a díjakat mégis elengedtem volna vagy egészben vagy részben; de papább lenni mint a pápa — nem kötelességem. Ezzel ez ügyet részemről bevégzettnek nyilvánítom és netaláni viszályra reflektálni nem fogok.

Tekintetes szerkesztő ur alázatos szolgálja

Löffler Jónás,

nem anyakönyvező titkár, hanem anyakönyvező helyettes.

*) Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nkikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	T. sz.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u.	—	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	—	Nagybecskereken át ind.	700	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melencze	632	111	832	N. Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	967	635	—
Kumán	649	129	884	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	618	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—				
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—				
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—				
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—				
Budapest	125	—	648	Szécsány ind	934	600	—	Szécsénfalva Ráros-Istvánvölgy	706	402	—				
				Bóka	947	616	—	*Óléc	714	412	—				
				Kanak	1004	636	—	Kanak	723	424	—				
				*Óléc	1013	646	—	Bóka	739	444	—				
				Szécsénfalva-Ráros			—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—				
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szárca	814	531	—				
				Györgyháza	1032	717	—	*Lajosmajor	826	545	—				
				Zichyfalva	1044	741	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—				
				Nagymargita	1059	802	—	Lázárföld	842	603	—				
				*Loudontanya	1108	812	—	*Sándor-udvar	853	617	—				
				*Szivattyutelep	1116	822	—	N. Becskerek-Bpart	910	641	—				
				Bethlentanya	1129	836	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
				*Temespaulis	1137	847	—	Nagykikinda	—	110	—				
				Verseczrét	1145	858	—	Temesvár	—	454	—				
				Versecz érk.	1149	903	—	Budapest	—	648	—				
				Temesvár	—	317	—								
				Báziás	—	325	129								

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyének aláhúzása által (600—599) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen — vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

3338. szám 1893.

(437—3.1)

417. b. v. sz. 1893.

(433—1.1)

211. b. v. szám 1893.

(431—1.1)

Pályázat.

Torontálerzsébetlak községben, a község szülész női állás betöltendő lévén, a választás folyó évi július hó 27-én reggel 9 órakor Torontálerzsébetlak község házában fog megtartatni.

A községi szabályrendelet szerint évi fizetés 60 frt, és minden szülési eset után 1 forint díj.

Felhívtnak a pályázók, a kik a magyar, német és tót nyelvet szóval bírják, hogy a kellően felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig alólírott-nál benyújtásák.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi július hó 12-én.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

2721. tkvi. sz. 1893.

(434—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schlesinger és Polakovits budapesti cég végrehajtható. Boberity Gyurka aracs lakos végrehajtást szenvedő elleni 201 forint 40 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén lévő Aracs község határában fekvő 1730. számú tkvben foglalt 2009/b, 2835/b, 5135/a hr. számú összesen 6 holdból álló urbéri föld 1104 forint kikiáltási árban 1893. évi augusztus hó 28-ik napján d. u. 3 órakor a kir. jbiróság tkvi helyiségében árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósnak tkvi irattárban s az aracs község elöljáróságnál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. járásbírósnak tkvi hatóságánál, 1893. évi május 19-én.

Jakabffy, kir. jbiró.

Pályázati hirdetmény.

Czenya községében 2 ideiglenes végrehajtók alkalmazást nyerhetnek.

Napidíj 1 frt 50 kr., a szerb nyelv megkívánatik.

Az állomások azonnal elfoglalhatók.

(438—3.2)

Az előjáróság.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbírósnak 2697. polg. 1893. sz. végzése által Lachs József csödtömege Melenczén mint végrehajtató javára, Rakity Draga melenczei lakos ellen 156 frt 50 kr. tőke, ennek 1891. év február hó 29. napjától számítandó 60 százalék s eddig összesen 36 forint 10 kr. perköltőség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 550 forintba becsült lovak, kocsik, sertések, hordók és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2916. polg. 1893. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Melenczén a község házában leendő eszközzésére 1893. évi augusztus hó 25-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Törökbecsén, 1893. évi július hó 12. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

Jegyző urak figyelmébe.

Egy, az érettségi vizsgát jó sikerrel letett fiatal ember, jegyzői pályára készülvén, jegyzőhöz gyakornoknak ajánlkozik szolid követelmények mellett.

Megkeresések Dolác községébe poste restante „R. P.”-re kéretnek. (431-3.3)

Nagy jövedelem

Egy a legjobb hírnek örvendő magyarországi borkereskedő cég a helybeli piac és környék számára egy jártas, ügyes

Ügynököket

keres. Szives ajánlatok „A. 6934” jelige alatt Mosse Rudolf-hoz Bécs, kéretnek. (430—3.2)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbírósnak 860. polg. 1893. sz. végzése által Schlesinger és Polakovits budapesti cég végrehajtató javára, Boberity Gyurka aracs lakos ellen 52 frt 50 kr. tőke, ennek 1892. év november hó 11. napjától számítandó 6 százalék kamatai s eddig összesen 34 frt 09 kr. perköltőség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 600 forintba becsült lovak, kocsik, lószerszám és birakából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2808. polg. 1893. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Aracson a község házában leendő eszközzésére 1893. évi augusztus hó 28-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Törökbecsén, 1893. évi július hó 12. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

Kerestetik.

Egy a községi végrehajtói teendőkből tökéletesen jártas ember, alkalmazást keres. Szives ajánlatok Keresztes Aladár, megyei alszámvevőhöz intézendők. (439-1.1)

Sörtelepeket

kíván felállítani Délmagyarország legnagyobb és legrégebb versenyképes sörfőzdéje Magyarhon minden városában.

Jégverem és megfelelő biztosíték megkívánatik.

Szives ajánlatok Dratsay Lajos Arad, címzendők. (423-3.3)